

Steffen Larsens tale om koranlov

Taler

Steffen Larsen
Medlem af Folketinget for
Liberal Alliance

Dato

14. november 2023

Sted

Folketingets talerstol,
Christiansborg

Omstændigheder

Tale ved 1. behandling af lovforslag nr. L 65: Forbud mod utilbørlig behandling af skrifter med væsentlig religiøs betydning for et anerkendt trossamfund

[...] L 65, bedre kendt som forslag til lov om utilbørlig behandling af religiøse skrifter, tidligere kendt som L 133, forslag til lov om utilbørlig behandling af religiøse genstande, er jo det lovforslag, vi i dag er samlet for at behandle. Ja, kært barn har mange navne, ud over at det hverken er kært eller et barn. Det er en ekstremt indgribende lovgivning, der rammer borgernes frihedsrettigheder og den kunstneriske frihed hårdt.

Men hvorfor ønsker regeringen sig dog denne lov? Hvorfor er det, at regeringen vil gå på kompromis med vores frihed, vores idealer og det mod, som Danmark har haft i årtier, når det kom til mødet med fundamentalister, både ude i verden og herhjemme? Hvorfor ønsker regeringen sig denne lov?

Et af argumenterne fra regeringen er et misforstået ønske om ordentlighed i det offentlige rum. Og det er misforstået, for der er altid en kræmmersjæl, der vil opgive vores samfundsnorm for en smule sikkerhed eller ussel mammon. Men det er kortsigtet, det ved vi. Men vi kan høre dem, hver eneste gang mødet med fundamentalisterne kommer. Deres kald er at sige: Åh, hvis bare vi var ordentlige. Og det gør de. Hvis bare Theo van Gogh ikke havde lavet den film; hvis bare Charlie Hebdo ikke havde udgivet den tegneserie; hvis bare Flemming Rose ikke havde lavet den udfordring om at tegne Muhammed; hvis bare tegnerne havde smidt penslerne og pennene i stedet for at fatte dem; og hvis nu bare Paludan ikke havde brændt den koran; hvis nu bare Firoozeh Bazrafkan ikke havde kritiseret Iran; hvis nu bare, hvis nu bare, og hvis vi nu bare bukkede os, underkastede os, så kunne vi leve i fred.

Men hvilken fred ville det være? En fred uden frihed, en fred uden principper, en fred uden styrke og en fred uden mod; en kujonernes fred. Og vi ved jo alle godt, at kujonen aldrig er i fred. For hos kujonen er frygten konstant, for man ved aldrig, hvad man nu får gjort som det næste, der kan få bøllerne til at skubbe, slå og gå amok igen. Det eneste, der stopper en bølge, er styrken og modet til at se ham i øjnene, viljen til at sige hertil og ikke længere, viljen til ikke at give efter og viljen til at kæmpe for det, vi i Vesten normalt tror på.

Det ved vi alle, men alligevel er der frygtsomme mennesker, der med lovgivningsmagt i hånden gør klar til at bøje og bukke sig. De håber, at bøllerne glemmer dem, om ikke andet, så blot for en kort stund. Men bare rolig, bøllerne glemmer os ikke. Vi har jo vist, at vi er svage og føjelige, og det elsker verdens bøller.

Et andet af regeringens argumenter er vores sikkerhed. Det er tilsyneladende nu, at vi skal begrænse vores rettigheder for sikkerhedens skyld. Men er det overhovedet et godt argument? Europa har de sidste 20 år været ramt, hvis man ellers kan tro medierne, af selvkørende lastbiler, der kører småbørnsfamilier ned til julemarkeder og i gågader; koncertgæster i Manchester, der blev sprunget itu; glade unge mennesker, der blev sået til med huller i kroppen af maskingeværer i hjertet af Paris; og ja, selv tegneserietegnere blev massakreret der. I Londons undergrund og Madrids tog blev de uskyldige pendlere sprunget i stykker og brændt ihjel. Der er så utallig mange flere udåder, der er blevet begået på dette oplysningens kontinent, at jeg ikke kan nævne dem alle. Ja, selv her i Kongens København blev Dan Uzan og Finn Nørgaard skudt ned af den islamiske terrorist Omar El-Hussein.

På samme tid ser vi igen og igen i vores gader mennesker, der hylder terror; der kalder på jihad; der beder til død og ødelæggelse i de vestlige, sekulære samfund, som de efter sigende er flygtet til for at få sikkerhed. Terrortruslen har altså været konstant. Den har været der hele tiden, og det eneste, der lader til at hjælpe mod terroren, er vores efterretningstjenester, vores politi og vores militære magt, for det er selve vores sekulære samfund, vores religiøse afvigelse fra deres tro, vores tro på den frihed til selv at vælge sin egen vej i livet, som disse fundamentalister hader og er imod. Regeringens konklusion er sørgeligt nok, at dette had skal belønnes med, at vi ændrer vores samfund i troen på, at det får dem til at hade os mindre.

Men frihed er vigtigere end sikkerhed, for uden frihed har vi slet ingen sikkerhed. Derudover hader OIC os, lige meget hvad vi gør. Så hvorfor dog forsøge at formilde dem med underkastelse? De hader os, fordi disse despoter og diktatorer har brug for at fortælle deres borgere, at i det mindste lever de ikke i Vesten. Man kan nærmest høre dem hviske det i ørerne på deres folk, hvis ikke det var, fordi de faktisk holdt taler, hvor de direkte siger det i tv, får deres stats sanktionerede imamer til at sige det til fredagsbønnen og får deres talkshowværter til at fortælle og tale om den degenererede og ulækre verden mod vest. Vesten er jo de lande, hvor de bl.a. har homoseksuelle, siger de.

Derfor må vi jo bekende i Liberal Alliance, at vi er imod de indrømmelser til voldsmanden, til kalifatet og til OIC, og derfor stemmer vi imod lovforslaget om utilbørlig behandling af religiøse tekster.

Kilde

ft.dk

Kilde type

Dokumentation på online medie

Tags

Folketingstale, Liberal Alliance, Politisk tale

Relateret

14. november 2023

14. november 2023

14. november 2023

14. november 2023

14. november 2023

14. november 2023

14. november 2023

14. november 2023

14. november 2023

14. november 2023

14. november 2023

14. november 2023

14. november 2023

14. november 2023

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/steffen-larsens-tale-i-folketinget>